

Иван Вазов

Олтар

Във олтаря свещ догаря.
Млъкнали молитви вече.
Храм затворил е клисаря,
богомолците – далече.
Пуст, безмълвен е олтаря,
тихий сън му пак затече.
Във олтаря свещ догаря.

Ням виси Христос распети
с раните си над престола,
на главата с ореола,
и свещта, кат бледо свети,
сянката на кръста вети
клати по стената гола.
Ням виси Христос распети.

И свещта догаря вече.
В тоз миг нейде надалече
звукат яростно ножове,
ужас, плачове и сеч е!...
И из раните Христови
въз престола кръв потече.
А свещта догаря вече...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5100>]